

*Cuando el gozo me besa en la frente
y arrulla mi pecho su aleteo,
si una idea germina en mi mente
y se agita triunfante el deseo,
en mis labios cual flor de alegría
solo un nombre florece, María.*

*Si el dolor acibara mi vida
que las heces del cáliz apura,
si el calvario es penosa subida
en que pongo mi planta insegura,
me sostiene en la dura agonía
solo un nombre bendito, María.*

*Cuando llegue severa la muerte
y señale por presa mi vida
que no caiga cadáver inerte
sin que sea mi fiel despedida
aquel nombre que es faro y es guía,
pon tu nombre en mis labios, María.*

*Que en mis penas y en mis alegrías,
en los faustos y en trances fatales
es la luz que ilumina mis días,
es remedio que cura mis males
y es el timbre de mi alma pia
que ferviente te aclama, María...*

*Hoy que bulle en mi mente una idea,
hoy que el gozo en mi frente destella,
hoy que ardiente mi pecho llamea
y es mi vista encendida centella
solo un nombre, cual flor de alegría
me viene a los labios, María.*

*Hoy me he puesto a sus pies de rodillas
encendido mi pecho de amor,
le he hablado en palabras sencillas,
le he rogado por nuestro Rector
y le he dicho con santa energía:
Benedicidle mil veces, María.*

E. GÁBANA, SUBCNO.

Després de la lectura de unes formoses *Proses col·lellenes* per el col·legial Srt. Sabata (Joaquím) el *Chor Infantil* cantà amb justesa i entonació verament remarcable les cançonetes *En Pere Gallari*, *Cargol treu banya* i *Himne dels nois* que arrancaren nodrids aplaudiments.

Mn. Corcoy, amb la gorja nuada per l'emoció, s'aixecà per agrair del fons del cor l'homenatge que se li tributava. «No es a mi—digué—a qui heu de felicitar per l'avenç cada dia creixent del Col·lell; és al Claustre de professors abnegats, és als Prelats de Girona que dispensen sa protecció decidida al nostre Casal, és, sobretot, a la que és Reina i Mare nostra, la Directora efectiva del Col·legi-Seminari, la que amb ses llums i amb ses benediccions fa possibles totes les empreses, per arriscades que semblin, Santa Maria del Col·lell».

La ovació carinyosa que fou dispensada a Mn. Corcoy, s'enllassà amb la que's tributava al Prelat en aixecar-se per cloure l'important acte.